

Eesti Arstide Liit aastal 2008

Andres Kork –
Eesti Arstide Liidu president

Arstide liit on alustanud oma tegevuse 87. aastat 85aastase ajakirja Eesti Arst uuendamise eesmärgiga. Miks peaks nii pika ajaloo väärikas ajakiri üldse muutuma? Eesti Arstil on emakeelse eelretsenseeritava arstiteadusliku ajakirjana eesti tohtrite lugemislaua ainulaadne ja kindel koht. See peab kindlasti nii ka jääma! Arstide omavahelise erialase suhtlemise avardamiseks ja arendamiseks soovime kuukirjas avaldada rohkem uudiseid ja arvamusküsimusi ning algatada diskussioone tervishoiu ja meditsiini kuumadel teemadel.

Loodetavasti annab ka arstide liit ise kirjutamiseks piisavalt ainet.

Alanud aastal on Eesti Arstide Liidul kindel eesmärk lõpule viia mitmed seni pooleli jäänud ettevõtmised, eelkõige sõlmida tervishoiu rahastamise kokkulepe ja palgalepe. Eesti ei saa ju igaveseks jääda riigiks, mis vaatamata majanduse üledukale arengule panustab tervishoidu teistest Euroopa Liidu maadest tunduvalt vähem ja sunnib haiglaid toimima vastupidi majandusseadustele. Liberaalset majanduspoliitikat pooldavale valitsusele peaks olema enesestmõistetav kehtestada arstiabile hinnad, mis katavad täies mahus selle osutamiseks vajalikud kulutused, sealhulgas piisava töötasu arstidele ja õdedele. Raha on selleks haigekassa rohkem kui kolme miljardi suuruse jaotamata kasumi näol küllalt.

Kestma ei saa jääda ka olukord, kus juba teist aastat puudub arstide palgakokkule-

pe tööandjate ja riigiga, ja midagi ei juhtu. Kahjuks ei ole riigi esindajad käitunud ausa ja usaldusväärse läbirääkimispartnerina, samuti ei soovi sotsiaalminister meiega töörahu säilitamise nimel konsulteerida. Riik demonstreerib järjekindlalt, et ei väärtusta arste ega hooli haigetest. Arstide liidu presidendina usun kindlalt, et arstkonnal jätkub jõudu, et saavutada oma juba aastaid püsinud palganõudmine: arsti miinimumtasuks Eesti kahekordne keskmine palk. Peab ainult jätkuma meeleskindlust ja julgust, et väärika eesmärgi nimel õigesti tegutseda.

Maailma Arstide Liit (WMA) tunneb muret selle pärast, et paljudes riikides püütakse piirata arstide professionaalset sõltumatust. Eestis toimub see peamiselt majanduslike hoobade kaudu. Aktiivravi voodipäevade arvu vähendamine on üks näide, kuidas riik otseselt sekkub arstlike otsuste langetamisse. Ka tervishoiu ebapiisav rahastamine ei lase arstil alati toimida patsientide huvidest lähtudes ja neile parimat arstiabi osutada. Arstide liit ei tohi riigi niisugusele tegutsemisele läbi sõrmede vaadata ning peab senisest tõhusamalt kaitsma arstide ja seeläbi ka patsientide õigusi. WMA liikmena on meil kindlasti olemas toetajad ka rahvusvahelisel tasandil.

Ei saa töötada arstina, järgimata arsti-eetika põhimõtteid. Arstide liit on eetika-küsimustega alati tegelnud ja teeb seda ka edaspidi, juhtiv roll on siin kahtlemata eetikakomiteel.

Ametiühinguna ei tohi EAL tähelepanuta jätta uut töölepinguseaduse eelnõu, mis oluliselt vähendaks arstide sotsiaalseid ga-

rantiisid ja otseselt halvendaks ka tervishoiutöötajate palgatingimusi, kui öösel, puhkepäevadel ja riigipühadel tehtud töötundidele rakenduksid senisest poole madalamad palgamäärad. Kindlasti teeme selles valdkonnas koostööd teiste ametiühingutega.

2008. aastal tähistame Eesti Arstide Liidu taasasutamise 20. aastapäeva. On üsna sümboolne, et arstkond taastas oma esindusorganisatsiooni tegevuse juba 1988. aastal, kui riigi iseseisvuse taastamine veel sugugi kindel polnud. Nii olid arstid eeskujuks

paljude teiste liitude ja ühenduste taasasutamisel või loomisel. Usun, et arstide teerajaja roll ühiskonnas jätkub.

Olles viimast aastat Eesti Arstide Liidu president, annan oma parima, et meie ühised eesmärgid teoks saaksid, ja loodan, et kõik arstide liidu liikmed sellele kaasa aitavad. Siis võin aasta lõpus presidendivolitused rahuliku südamega Andrus Mäesalule üle anda, kelle eestvedamisel seab arstkond juba uued sihid ja jõuab ka nendeni.